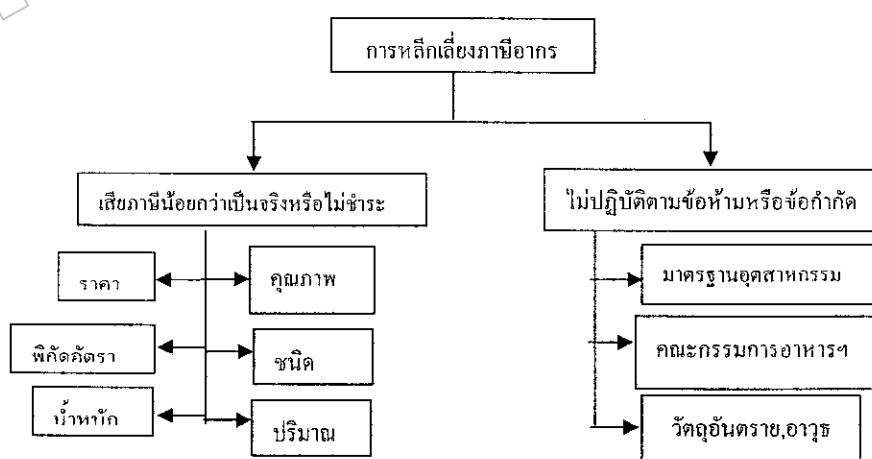

บทที่ 2

ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การหลักเลี้ยงภัยศุลกากรนั้นมีบทบัญญัติความผิดที่ซัดเจนอยู่ในกฎหมายศุลกากร ซึ่งกฎหมายศุลกากรก็มีลักษณะเช่นเดียวกับกฎหมายเฉพาะเรื่องคือประกอบไปด้วยบทบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติในเรื่องที่มุ่งหมายบัญญัติขึ้นทั่ว ๆ ไปในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งที่เกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่ง และความรับผิดทางอาญาและ โทษฝ่าฝืน ในการพิสูจน์ความสามารถ แยกศึกษาคือ ฐานความผิดกรณีการหลักเลี้ยงค่าภัยอារ ซึ่งมีโทษปรับกำหนดไว้ในมาตรา 27 บัญญัติโทษปรับสี่เท่าของราษฎร์ค้าง ได้รวมค่าอกรเข้าด้วยกันแล้วหรือจำกัดไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ อีกกรณีหนึ่งคือการนำของต้องห้ามของต้องจำกัดเข้ามาในราชอาณาจักร มีความผิดฐานหลักเลี้ยงค่าภัยอារที่ต้องชำระ นอกจากนี้ผู้ใดนำเข้าขึ้นใช้เทคโนโลยีทางประการในการผ่านศุลกากร โดยใช้กลอุบายอย่างโดยย่างหนักเพื่อมิให้เสียภัยถูกต้องหรือเสียน้อยกว่าที่พึงต้องเสีย เช่น การล้ำด้วย ปริมาณ น้ำหนัก ราคา พิสดารศุลกากร ชนิด คุณภาพ เป็นต้น ดังนั้น การหลักเลี้ยงค่าภัยอារจะประกอบด้วยความผิดสามดงเท่าเป็นเรื่องเกี่ยวกัน ยืนหรือขัดแย้งกัน ใบอนุสันต์ คำสำแดง ใบรับรอง บันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่น ที่ยืนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นเท็จอีกด้วย

นอกจากนี้ความผิดของหลักเลี้ยงภัยครอบคลุมถึงการหลักเลี้ยงข้อห้ามข้อจำกัดทางกฎหมายอื่น ๆ เช่นกฎหมายในการควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารและยาเป็นต้น แต่อย่างไร ก็ตาม กรณีการศึกษาในครั้งนี้มุ่งศึกษาในเรื่องการหลักเลี้ยงค่าภัยอារเป็นหลัก เพราะมุ่งเหตุใน การชูงใจด้านค่าภัยอារยังคงไม่หมดไปในสังคม

ภาพที่ 2-1 ลักษณะการหลักเลี้ยงภัยอារ

ในการศึกษางานนิพนธ์ได้ทำการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

1. ทฤษฎีเกมเบื้องต้น
2. สาระการตัดสินใจ
3. พัฒนาอุปกรณ์
4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีเกมเบื้องต้น

ภายใต้สังคมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันย่อมมีสภาวะการขัดแย้ง ความยุติธรรม ความเสมอภาค เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลในสังคม ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานที่มนุษย์ในสังคม แสวงหาแนวคิด และทฤษฎีมาโดยทั่วไปคิด นักปรัชญา หรือนักทฤษฎี ต่าง ๆ คิด มักจะเกี่ยวข้อง กับหลักการและหลักปฏิบัติที่นำมาซึ่งยุติธรรม และความสมดุลของการอยู่ร่วมกันในสังคม

ทฤษฎีเกมเป็นศาสตร์ทางคณิตศาสตร์ ที่มีรากฐานมาจากความเสมอภาค และความสมดุลในการแข่งขัน และได้รับการพัฒนาเรื่อยมา โดยที่ศาสตร์ทางแข่งขันอื่น ๆ ได้มีความสนใจ และนำทฤษฎีเกมไปประยุกต์ให้ประกอบการพิจารณาการแก้ปัญหา เช่น ปัญหาทางเศรษฐศาสตร์ ปัญหาทางการเมืองการทางการทูต

ทฤษฎีเกมเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงปัญหาความขัดแย้ง การแข่งขัน การต่อรอง หรือร่วมมือ กัน เพื่อผลประโยชน์ระหว่างคนสองคน หรือระหว่างสถานการณ์ และยังอธิบายถึงรูปแบบ การวิเคราะห์และแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยการเชื่อมโยงสถานการณ์ต่าง ๆ เข้ากับรูปแบบเกม การแข่งขัน โดยที่ผลทางแข่งขันจะเป็นอย่างไรกับผู้ที่วิธี หรือทางเลือก (Strategies) ของแต่ละบุคคลที่นี้รูปแบบของความขัดแย้ง การแข่งขัน การต่อรอง หรือความร่วมมือกระทำการใด ๆ ระหว่างบุคคลหรือสถานการณ์นั้น ได้อย่างถูกต้อง เข้ากับรูปแบบทางคณิตศาสตร์ รวมถึง การตัดสินใจของบุคคลในสถานการณ์ที่กำหนด โดย มีพื้นฐานในการวิเคราะห์การตัดสินใจของแต่ละคนขึ้นอยู่กับเหตุผลทางตรรกะที่ว่า ความต้องการขึ้นพื้นฐานของมนุษย์ต้องการให้คนเองได้ ผลประโยชน์สูงสุดและสถานการณ์การตัดสินใจนั้นมีอุปกรณ์เชื่อมโยงเข้ากับเกมการแข่งขัน ซึ่งมี ผลลัพธ์ของเกมเป็นผลประโยชน์ความปราชณา หรือความพอใจในผลลัพธ์ของแต่ละคนอาจ ไม่เท่ากันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจพิจารณาได้จากค่าของอุปกรณ์ประโยชน์ (Utility) และทฤษฎีเกมยังอธิบายถึงการวิเคราะห์ถึงการตัดสินใจที่เหมาะสมอันเป็นเหตุนำไปสู่ ผลลัพธ์ที่เหมาะสมสมซึ่งเป็นผลของเกมที่ให้ความเสมอภาคหรือความสมดุลกับผู้เล่นในเกมนั้น ๆ วิภาวรรณ สิงหพรึง (2541) กล่าวว่าเกมการแข่งขันในทฤษฎีเกมจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. ผู้แข่งขันมีจำนวนจำกัด (n)
2. ผู้แข่งขันทั้ง (n) คนต่างมีอุทธิชีวิตร่วมในการแข่งขันเป็นจำนวนจำกัดโดยที่อุทธิชีวิตร่วมของผู้แข่งขันแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเท่ากัน
3. การแข่งขันจะเริ่มเมื่อผู้แข่งขันแต่ละฝ่ายเลือกอุทธิชีวิตร่ายละ 1 อุทธิชีวิตร่ายที่แต่ละฝ่ายไม่ทราบว่าฝ่ายตรงข้ามเลือกอุทธิชีวิตร่ายใด

4. ผลลัพธ์การแข่งขันจะเกิดขึ้นเมื่อแต่ละฝ่ายเปิดเผยอุทธิชีวิตร่ายที่เลือกและผลตอบแทนเมื่อผลลัพธ์ต่าง ๆ จะคิดในรูปค่าใช้จ่ายซึ่งอาจมีค่าเป็น $+$, $-$, 0

ในการแข่งขันที่มีผู้แข่งขัน n ฝ่าย ถ้าผู้แข่งขันฝ่าย i มี n_i อุทธิชีวิตร่าย ให้ว่าจำนวนผลลัพธ์ที่อาจเป็นไปได้ทั้งหมดของการแข่งขันทั่วไป $n_1 \times n_2 \times n_3 \times \dots \times n_n$ ผลลัพธ์ ถ้าผลลัพธ์ θ เป็นผลลัพธ์ที่ทำให้คู่แข่ง i ได้ผลลัพธ์ $R(i, \theta)$ ค่า $R(i, \theta)$ อาจเป็น $+$, $-$, 0 และถ้า $\sum_{i=1}^n R_i(i, 0) = 0$ แสดงว่าผลรวมของผลตอบแทนที่ผู้แข่งขันทั้ง n ฝ่าย ได้เท่ากับศูนย์ เรียกวิธีการแข่งขันนี้ว่าเกมผลรวมศูนย์ (Zero – Sum Game)

1. กลยุทธ์การตัดสินใจในทฤษฎีเกม

การตัดสินใจเลือกอุทธิชีวิตร่ายให้เจื่อนไปของการแข่งขันนี้ ผู้แข่งขันแต่ละคนไม่ทราบเลขว่าคู่ต่อสู้จะใช้วิธีใด ก็เปรียบเสมือนว่าไม่สามารถคาดคะเนความน่าจะเป็นของสภาพการณ์ได้นั่นเอง แต่ถ้าสามารถคาดคะเนได้ว่าคู่ต่อสู้จะตัดสินใจอย่างไรก็จะกลายเป็นการตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ความเสี่ยง

กลยุทธ์การตัดสินใจโดยให้ทฤษฎีเกม ในเกมของ Two Person Zero Sum Game สามารถแบ่งกลยุทธ์การตัดสินใจออกเป็น 2 ประเภทคือ กลยุทธ์บริสุทธิ์ (Pure Strategy) และกลยุทธ์ผสม (Mixed Strategy) ทั้งนี้โดยพิจารณาจากค่าของเกมในตารางผลลัพธ์ (Payoff Table)

กลยุทธ์บริสุทธิ์ (Pure Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้แข่งขันทั้งสองมีค่าของเกมในตารางที่มีบุคลร่วมของผลเดียวและผลได้เท่ากัน ชื่งจุดนี้เรียกว่าจุดอานม้า (Saddle Point)

สมมติว่ามีผู้แข่งขัน 2 คน คือ a และ b a คือผู้แข่งขันได้เปรียบและ b คือผู้แข่งขันเสียเปรียบตารางผลรับซึ่งเป็นผลได้และผลเสียแสดงในตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 ผลรับของเกมการแข่งขันสองคน

ทางเลือก A		b_1	b_2
ทางเลือก B			
a_1		(x_{11})	(x_{12})
a_2		(x_{21})	(x_{22})

ตารางที่ 2-1 เป็นตารางผลรับของเกมซึ่งมี A และ B เป็นคู่แข่งขัน พร้อมทั้งผลที่เกิดขึ้น (Outcome) ของแต่ละยุทธวิธีด้วย

A มีทางเลือกยุทธวิธี 2 ทางคือ a_1 และ a_2

B มีทางเลือกยุทธวิธี 2 ทางคือ b_1 และ b_2

$x_{11}, x_{12}, x_{21}, x_{22}$ คือ ผลที่เกิดขึ้น

ปัญหาต่อไปนี้ก็อ A เป็นผู้ได้เปรียบ คำถามคือ A และ B จะต้องเลือกยุทธวิธีของตนเอง กรณีเช่นนี้จะเปรียบได้กับการตัดสินใจภายใต้ความไม่แน่นอนโดยมีสภาพการณ์ซึ่งถูกควบคุมด้วยกลไกการตัดสินใจของอีกฝ่ายหนึ่ง (วิภาวรรณ สิงห์พิริ, 2541)

ตารางที่ 2-2 ตัวอย่างของตารางผลรับของเกมซึ่งมีผู้แข่งขัน 2 คน โดย A เป็นผู้ได้เปรียบ

		B	
		B_1	B_2
A	A_1	1	0
	A_2	4	2.5

ถ้า A เลือกยุทธวิธี a_1 และถ้า B ทราบ เขาย่อมจะเลือกยุทธวิธีที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง (คือ เลี่ยน้อยที่สุด) นั่นก็คือ b_2 ผลที่ออกมาก็คือ 0 ซึ่ง A จะไม่ได้อะไรเลย และ B ก็จะไม่เสียอะไรเลย

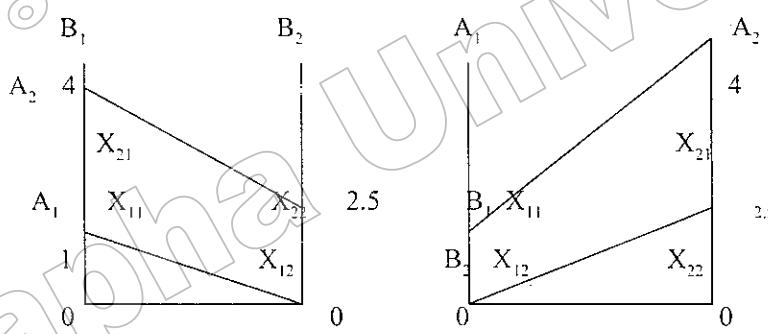
A จะไม่เลือก a_1 แล้ว แต่จะไปเลือก a_2 และ A ก็ทราบดีว่าอย่างไรเสีย B ก็ต้องเลือก B_2 เพราะดีที่สุดสำหรับเขาแล้ว ผลที่ออกมาก็คือ A ได้ 2.5 และ B เสีย 2.5 วิธีการที่ A เลือกใช้นี้ก็คือ การใช้แนวทาง Maximin นั่นเอง

ถ้า B เลือกยุทธวิธี b_1 และถ้า A ทราบ เขาย่อมจะเลือก a_1 ซึ่งจะทำให้ B เสียมากกว่าที่ควรเป็น

B จะไม่เลือก b_1 และจะไปเลือก b_2 โดยทราบว่าอย่างไรเสีย A ก็ต้องเลือก a_2 เพราะตีที่สุดของขา ผลที่ออกมานี้คือ จำเป็น 2.5 และ ก็จะได้ 2.5 ซึ่งวิธินี้เราระบุว่าแนวทาง Minimax นั่นเอง ค่า 2.5 นี้ เราเรียกว่า “ค่าของเกม” ซึ่งทั้ง A ยอมที่จะได้รับและ B ก็ยินดีที่จะเสียให้ค่าของเกมก็จะปรากฏให้เห็นชัดในตารางผลรับซึ่งในที่นี้มีจุดร่วมของผลเสียและผลได้คือ 2.5 เราเรียกจุดนี้ว่า จุดอานม้า (Saddle Point) ยุทธวิธีที่ใช้นี้แต่ละฝ่ายต่างสามารถกำหนดยุทธวิธีที่เลือกได้จึงเป็นกลยุทธ์บริสุทธิ์ (Pure Strategy) (ข้อมูล ชัยพันธ์, 2539)

2. กลยุทธ์เด่น (Dominated Strategy)

จากตัวอย่างข้างต้นเราจะเห็นได้ว่า A จะไม่ตัดสินใจเลือกยุทธวิธี a_1 แน่นอน ไม่ว่าสภาพการณ์ที่จะเกิดขึ้นนั้นเป็นอย่างไร คือไม่ว่า B จะตัดสินใจอย่างไร และเช่นเดียวกัน B จะไม่เลือกยุทธวิธี b_1 แน่นอน ไม่ว่าสภาพการณ์จะเป็นอย่างไรคือไม่ว่า A จะตัดสินใจอย่างไร ซึ่งเราพอสรุปได้ว่า ยุทธวิธี a_2 ดีกว่าหรือเด่นกว่า a_1 สำหรับการตัดสินใจของ A และยุทธวิธี b_2 เด่นกว่า b_1 สำหรับการตัดสินใจของ B ซึ่งเรามีเครื่องหมายดังนี้ คือ $a_2 > a_1$ และ $b_2 > b_1$ (วิภาวรรณ สิงห์พรัช, 2541) ภาพที่ 2-1 แสดงการเปรียบเทียบของเกมที่เด่นกว่าของการตัดสินใจ นั่นของ A เป็นผู้ได้เปรียบ เส้นบนของรูป (ก) จะดีกว่า สำหรับ B เส้นล่างของรูป (ข) จึงดีกว่า

ภาพที่ 2-2 กราฟแสดงกลยุทธ์ที่เด่นกว่าของ a_2 และ b_2

ในภาพที่ 2-2 (ก) และภาพที่ 2-2 (ข) เส้นกราฟที่แสดงถึงผลที่เกิดขึ้นและยุทธวิธีที่เลือกไม่ตัดกัน ในกรณีจึงมียุทธวิธีที่เด่นกว่าอย่างเห็นได้ชัด และสามารถหาจุดอานม้าได้ จึงหากำของเกมได้

3. กลยุทธ์ผสม (Mixed Strategy)

เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นเนื่องจากพบว่าในเกมการเล่นไม่สามารถพบจุดอานม้า ดังนั้นเมื่อเล่นเกมต้องกล่าวต่อเนื่องไป จะพบว่าไม่มีจุดหยุด หรือจุดที่ทั้งสองอย่างพอใจ การเล่นเกม ถ้าแต่ละฝ่ายเล่นแบบยุทธวิธีเดียวจะไม่พบจุดสิ้นสุดของเกม

ตารางที่ 2-3 ผลตอบแทนของ A

	1	2	3	ผลตอบแทน
1	0	-2	2	-2
2	5	4	-3	-3
3	2	3	-4	-4

เมื่อเกมไม่มีจุดอานม้าดังกล่าว ทฤษฎีเกณฑ์กับขั้นมาใช้กับผู้เล่นแต่ละฝ่ายโดยการนำ การแจกแจงความน่าจะเป็น (Probability Distribution) มาใช้ประกอบอยุทธวิธีต่างๆ ดังนี้

ให้ x_i = ความน่าจะเป็นที่ฝ่าย A เลือกยุทธวิธี $i (i=1,2,3,\dots,n)$

ให้ y_j = ความน่าจะเป็นที่ฝ่าย B เลือกยุทธวิธี $j (j=1,2,3,\dots,m)$

ฝ่าย A จะวางแผนการเล่นโดยกำหนดค่า $x_1, x_2, \dots, x_n$

ฝ่าย B จะวางแผนการเล่นโดยกำหนดค่า $y_1, y_2, \dots, y_m$

ในการเลือกยุทธวิธีสมบูรณ์ของฝ่าย A และฝ่าย B มีหลักเกณฑ์ดังนี้

สำหรับฝ่าย A จะเลือก $X_1 (x_i) \geq 0 \sum_{i=1}^m x_i = 1$ ซึ่งทำให้

$$\max \left[\min \left(\sum_{i=1}^m a_{ij} x_i, \sum_{i=1}^m a_i 2 x_i, \dots, \sum_{i=1}^m a_i m x_i \right) \right]$$

ฝ่าย B จะเลือก

$$y_j \left[y \geq 0 \sum_{j=1}^n y_j = 1 \right] \text{ ซึ่งทำให้ค่า} \\ \min \left[\max \left(\sum_{j=1}^n a_{ij} y_j \right), \left(\sum_{j=1}^n y_j \right), \left(\sum_{j=1}^n a_m y_j \right) \right]$$

ถ้า X_i และ Y_j เป็นคำตอบที่เหมาะสมสมสำหรับผู้แข่งขันทั้ง 2 ฝ่าย จะได้ค่าคาดหมายที่เหมาะสมของเกม คือ

$$y = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n a_{ij} x_i y_j$$

A_{ij} คือผลตอบแทนของฝ่าย A เมื่อ A เลือกยุทธวิธี I และฝ่าย B เลือกยุทธวิธี J การหาค่าเหมาะสม x_i และ y_j มีหลายวิธี เช่นถ้าตารางผลตอบแทน ในรูปเมตริกซ์ ($2 \times N$) หรือ ($M \times 2$) จะใช้วิธีกราฟ แต่ปัญหา และถ้าเมตริกซ์ ผลตอบแทนมีขนาด ($M \times N$) จะให้วิธีกำหนดสมการเชิงเส้นแก่ปัญหา

4. เกมที่ไม่มีความร่วมมือและเกมที่มีความร่วมมือ

ในสภาวะการณ์ของการแข่งขัน ผู้เล่นแต่ละฝ่ายไม่ทราบว่าฝ่ายตรงข้ามจะเลือกเล่นเกมด้วยกลยุทธ์ใด จนกว่าการแข่งขันจะเริ่มต้นและสิ้นสุดลง ฝ่ายที่เมะจะต้องเป็นผู้จ่ายค่าตอบแทน (Payoff) ให้แก่ฝ่ายชนะ และผลเฉลี่ยของค่าตอบแทนที่ฝ่ายได้ฝ่ายหนึ่งได้รับประโภช์เรียกว่าค่าแห่งเกม (Value of Game)

การจำลองสถานการณ์ความจริงจะพิจารณาแบ่งถักยณะของเกมออกได้เป็น 2 แบบ คือ เกมที่ไม่มีความร่วมมือ (Non-Cooperative Game) และเกมที่มีความร่วมมือ (Cooperation Game) (กลิกา สุขสมบูรณ์, 2547)

4.1 ทฤษฎีเกมที่ไม่มีความร่วมมือ (Non-Cooperatives Game)

ทฤษฎีเกมที่ไม่มีความร่วมมือเป็นทฤษฎีที่ใช้วิเคราะห์สถานการณ์ที่ผู้เล่นแต่ละคนไม่สามารถร่วมมือกันได้ หรือมีความต้องการที่ขัดแย้งกัน การตัดสินใจของแต่ละคนจะตัดสินใจเพื่อประโยชน์แห่งตนเองสูงสุด โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเพื่อให้ตนเองเห็นประโยชน์สูงสุด การวิเคราะห์หาวิธีการตัดสินใจที่ดีที่สุดมาตอบได้จะอาศัยจุดสมดุลของแนช (Nash Equilibrium) (Nash Equilibrium เป็นจุดคุณภาพในทฤษฎีเกม ซึ่งทางเศรษฐศาสตร์อธิบายว่าสำคัญ เพราะเป็นจุดที่ทุกอย่างในระบบจะหยุดนิ่ง ไม่มีอุปสงค์ที่ตัวใดในระบบที่อยากระเบิดยนการกระทำการของตัวเองนั่นหมายความว่าการกระทำการของอุปสงค์แต่ละตัวเป็นการตอบสนองที่ดีที่สุดต่อตัวอื่น ๆ ในระบบ)

ตัวอย่างสถานการณ์จำลองการตัดสินใจเพื่อใช้ประกอบคำอธิบาย เพื่อให้สามารถเข้าใจถักยณะและพื้นฐานการวิเคราะห์เกมเบื้องต้น โดยตัวอย่างที่ยกมาประกอบเป็นตัวอย่างที่รู้จักกันมากที่สุดเมื่อพูดถึงทฤษฎีเกมคือ เกมที่ชื่อว่า Prisoner's Dilemma ในสถานการณ์จำลองผู้ต้องหาสองคนที่ถูกจัดกลุ่มได้และกำลังถูกตัวเองดำเนินการแพ้สอบปากคำ ผู้ต้องหาทั้ง 2 คน สามารถเลือกให้การคือให้การปฏิเสธ หรือ ให้การรับสารภาพ ผลการสอบปากคำผู้ต้องหาในคดีนี้สามารถเขียนเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2-4 ตัวอย่างสถานการณ์เกมที่ไม่มีความร่วมมือ

		คำให้การของผู้ต้องหาคนที่ 2	
คำให้การของผู้ต้องหาคนที่ 1		ให้การปฏิเสธ	ให้การรับสารภาพ
ให้การปฏิเสธ		(-1 , -1)	(-10 , 0)
ให้การรับสารภาพ		(0 , -10)	(-8 , -8)

เนื่องจากผู้ต้องหาทั้งสองแยกตัวในการสอบปากคำ จึงไม่สามารถรู้ว่าอีกฝ่ายหนึ่งให้การอย่างไร ดังนั้นผู้ต้องหาแต่ละคนจึงต้องวิเคราะห์ทางเลือกที่ดีที่สุดให้กับตัวเองแนวๆ ได้เสนอ ว่าทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด เพื่อให้ประโยชน์แก่ตุนมากที่สุดคือ ให้วิเคราะห์ว่าหากอีกฝ่ายหนึ่งให้ การอย่างไรแล้ว ตนเองควรให้การอย่างไร จึงจะได้ประโยชน์มากที่สุดหรือเดียบประโยชน์น้อยที่สุด ดังนั้นผู้ต้องหานแรกต้องวิเคราะห์ว่าถ้าผู้ต้องหานที่ 2 ให้การปฏิเสธแล้วเขาว่า การอย่างไร จึงจะทำให้ตนของติดคุก/ ได้รับโทษน้อยที่สุดนั้นคือผู้ต้องหานแรกต้องยอมรับสารภาพ เพราะจะ ทำให้คิดคุก/ ได้รับโทษน้อยกว่าและเข่นเดียวกันถ้าผู้ต้องหานที่ 2 ให้การรับสารภาพ ผู้ต้องหาน แรกก็จะต้องให้การยอมรับสารภาพน้อย เพราะจะได้ผลลัพธ์คือติดคุกน้อยกว่าให้การปฏิเสธ ในทำนองเดียวกันผู้ต้องหานที่สอง ก็ใช้วิธีพิจารณาเช่นเดียวกัน ในการให้การกับตำรวจ ดังนี้ จากรายการที่ 2-4 สรุปได้ว่า ทั้งผู้ต้องหาทั้งสองคน ควรให้การยอมรับสารภาพ เพื่อป้องกันตัวเองได้ดีที่สุด และนั่นคือจุดสมดุลของแนว (Nash Equilibrium)

แม้ว่าผู้ต้องหาทั้งสองจะรู้ดีว่าจริง ๆ แล้วทางออกที่ดีที่สุดสำหรับทั้งสอง ถึงการที่ทั้งคู่ให้การปฏิเสธ แต่ทั้งคู่ไม่กล้า เพราะไม่แน่ใจว่าจะถูกอีกฝ่ายหนึ่งหักหลังหรือไม่ การไม่เชื่อใจ ซึ่งกันและกันทำให้ทั้งคู่ได้รับผลตอบแทนลดลงนั่นคือติดคุกคนละ 8 ปี

4.2 ทฤษฎีเกมที่มีความร่วมมือ

ทฤษฎีเกมที่มีความร่วมมือเป็นทฤษฎีที่ใช้วิเคราะห์การตัดสินใจซึ่งผู้เล่นแต่ละคน มองเห็นผลประโยชน์ที่ตนจะได้รับเมื่อร่วมมือกันสูงกว่าการไม่ร่วมมือกัน หรือมองเห็นว่า การร่วมมือกัน จะช่วยให้ผลประโยชน์โดยรวมมีค่ามากขึ้น ความร่วมมือกันจะเกิดขึ้นได้นั้นต้อง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่สามารถตัดสินใจได้ เกมที่มีความร่วมมือเป็นเกมที่มีความหมายในเชิงที่ ต่างฝ่ายต่างร่วมมือกันตัดสินใจตามเหตุผลของกลุ่ม และผู้เล่นสามารถต่อรองเจือนี้ไว้ระหว่างกันได้ ดังนั้นจึงกลายเป็นปัญหาของการต่อรอง จอห์นแนช (John Nash) นักคณิตศาสตร์ชาวอเมริกา ผู้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ ในปี 1994 ได้เสนอแบบจำลองการต่อรอง ซึ่งมีชื่อเรียกว่า ปัญหาการต่อรองของแนว (Nash Bargaining) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการต่อรอง และผลลัพธ์ที่ เหมาะสมของปัญหาการต่อรองจะเป็นไปตามผลลัพธ์ที่ให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคน (กลิกา ศุขสมบูรณ์, 2547)

เมื่อนำตัวอย่างที่ได้เสนอไว้ในข้อ 4 มาพิจารณาในรูปแบบของเกมที่มีความร่วมมือจาก ตารางที่ 2-4 จะเห็นว่าขึ้นมาทางเลือกอื่นที่ทำให้ทั้งคู่ติดคุกน้อยกว่าทางเลือกของจุดสมดุลของแนว นั่นคือถ้าทั้งคู่ให้ความร่วมมือกันให้การปฏิเสธและจะไม่มีการหักหลังกันเด็ดขาด ก็จะทำให้ ผู้ต้องหาติดคุกน้อยลง คือติดคุกกันเพียงคนละ 1 ปี ดังนั้นเกมที่มีความร่วมมือ ผลลัพธ์ของเกมจึง ขึ้นอยู่กับการต่อรอง

สภาวะการณ์ตัดสินใจ (Decision Making)

สภาวะการตัดสินใจแบ่งได้เป็น 3 สภาวะ คือ (วิภาวรรณ สิงห์พรัช, 2541)

1. สภาวะที่แน่นอน (Under Certainty, Deterministic Situation)
2. สภาวะเสี่ยง (Under Risk, Probabilistic Situation)
3. สภาวะไม่แน่นอน (Under Uncertainty)

1. สภาวะที่แน่นอน (Under Certainty, Deterministic Situation)

ความแน่นอนในที่นี้หมายถึง สภานั้นเกิดขึ้นแน่นอนในการตัดสินใจการตัดสินใจจึงสามารถเลือกที่ดีที่สุดได้ ซึ่งสามารถใช้หลักทางคณิตศาสตร์มาใช้ตัดสินใจเลือกทางเดือกที่เหมาะสมที่สุดในการวิจัยและคำนวณงาน เช่น ใช้การกำหนดเชิงเส้น (Linear Program) การวิเคราะห์ข่ายงาน (Network Analysis) ฯลฯ โดยสร้างรูปแบบขึ้นแล้วแก้ปัญหาจากตัวแบบนั้น ๆ

2. สภาวะเสี่ยง (Under Risk, Probabilistic Situation)

พบอยู่เสมอว่า ในความเป็นจริงของการทำกิจกรรมใดก็ตามมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ (Success) และล้มเหลว (Failure) ภายใต้สภาวะของการคำนวณงาน อย่างไรก็ตาม ผลตอบแทนที่ได้ภายใต้สภาวะความเสี่ยงนั้น ฝ่ายจัดการจะทราบถ้าความน่าจะเป็น (Probability Value) ของผลตอบแทนในแต่ละทางเลือก (Expected Payoff) เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจได้

3. สภาวะไม่แน่นอน (Under Uncertainty)

ในการนี้ผู้ทำการตัดสินใจไม่มีข้อมูลในอดีตที่จะประมาณค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ ที่จะเกิดขึ้นในแต่ละทางเลือก จึงไม่สามารถคำนวณค่าคาดหมายผลตอบแทนของ การตัดสินใจในแต่ละทางเลือก การตัดสินใจจึงขึ้นอยู่กับนโยบายและประสบการณ์การวินิจฉัยของผู้ทำการตัดสินใจจะใช้เกณฑ์อย่างไร เกณฑ์ทั่ว ๆ ไปที่ใช้คือ เกณฑ์แมกซิมิน (Maximin Criterion), เกณฑ์มินิแมกซ์ (Minimax Criterion), เกณฑ์แมกซิแมกซ์ (Maximax Criterion), เกณฑ์ของลาปลาซ (Laplau Criterion) และ เกณฑ์ของไฮร์วิช (Hurwicz Criterion), เกณฑ์แมกซิมิน (Maximin Criterion) เป็นเกณฑ์ที่ผู้ตัดสินใจพิจารณาตัดสินใจในแบบป้องกัน คือเลือกทางเลือกที่ทำให้ผลลัพธ์ที่เลวร้ายที่สุด ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยตัดสินใจพิจารณาจากตารางผลตอบแทน (Payoff Table)

เกณฑ์มินิแมกซ์ (Minimax Criterion) เป็นเกณฑ์ที่ผู้ตัดสินใจเลือกใช้เมื่อมีสถานการณ์ติดพอกัน โดยเลือกทางเลือกที่ไม่ผลลัพธ์ต่ำสุดจากค่าสูงสุดในตารางผลตอบแทน (Minimize Maximum Payoff)

เกณฑ์แมกซิแมกซ์ (Maximax Criterion) เป็นเกณฑ์ที่ผู้ตัดสินใจเลือกใช้เกณฑ์นี้เพื่อสถานการณ์ดีมาก โดยเลือกทางเลือกที่ได้ผลลัพธ์ดีที่สุด จากค่าสูงสุดในตารางผลตอบแทน

(Maximize Maximum Payoff)

เกณฑ์ของลาปเลาช (Laplace Criterion) เป็นเกณฑ์ที่ผู้ตัดสินใจไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ต่าง ๆ จึงต้องสมมุติงานง่าย ๆ โดยให้แต่ละเหตุการณ์มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นเท่า ๆ กัน แล้วหาค่าคาดหมายของผลตอบแทนจากนั้นจึงเลือกทางเลือกที่ให้ค่าคาดหมายผลตอบแทนสูงสุด

เกณฑ์ของ赫อร์วิซซ์ แอลฟ่า (Hurwicz Alpha Criterion) เป็นเกณฑ์ที่พิจารณาจากเกณฑ์แมกซิมิน และเกณฑ์แมกซิเมก โดยให้เป็นค่าสุดขั้ว (Extreme) ของค่าเหมาะสม ค่าชนีการตัดสินใจ (Desision Index)

ฟังก์ชันอรรถประโยชน์

อรรถประโยชน์ (Utility) คือ ค่าความพึงพอใจ ซึ่งใช้ประเมินคุณค่าของผลลัพธ์ที่ได้จากการแข่งขัน ค่าพึงพอใจในผลลัพธ์ที่ได้สามารถเขียนอยู่ในรูปของฟังก์ชันอรรถประโยชน์ที่ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์นั้น ๆ

กำหนดให้ u_0 เป็นฟังก์ชันอรรถประโยชน์ และสมมุติให้ A และ B เป็นผลลัพธ์ที่ได้รับจากเกมแล้ว ถ้าอรรถประโยชน์ของผลลัพธ์ A มีค่าน้อยกว่าอรรถประโยชน์ของผลลัพธ์ B ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ (กลิกา สุขสมบูรณ์, 2547)

$$u_{(a)} < u_{(b)} \Leftrightarrow a \succ b$$

โดยที่เครื่องหมาย $\succ$ คือ การเปรียบเทียบค่าความพึงพอใจ ความต้องการหรือความสนใจที่บุคคลมีผลต่อผลลัพธ์ของเกม

ดังนั้นค่าของค่าความพึงพอใจในผลลัพธ์ของเกม จึงสามารถแปลงให้อยู่ในรูปของฟังก์ชันอรรถประโยชน์เพื่อช่วยให้สามารถวิเคราะห์วิธีตัดสินใจในรูปแบบคณิตศาสตร์ได้อย่างมีเหตุผล

อย่างไรก็ตาม ฟังก์ชันอรรถประโยชน์มีคุณสมบัติในข้อที่น่าสังก์ตคือ ไม่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลเดียว และไม่มีการเปรียบเทียบกันระหว่างปัจเจกบุคคล ซึ่งเป็นเหตุผลที่สำคัญดังที่ เจรเมย์ แบรน แยม (Jeremy, 1998 อ้างถึงใน อภิชัย พันธุเสน, 2549) กล่าวว่า มนุษย์พยายามที่จะแสวงหาความพึงพอใจสูงสุด และลดความทุกข์ให้เหลือน้อยที่สุด โดยตั้งอยู่บนประสบการณ์ของตัวเอง และตั้งสมมติฐานว่าผลประโยชน์ตัวตน (Self Interest) เป็นธรรมชาติที่สำคัญของมนุษย์และเป็นพฤติกรรมที่มีเหตุผล (Rational Behavior) (γ) ดังนั้นการกระทำใด ๆ เพื่อบรรลุอรรถประโยชน์สูงสุด จึงได้รับการพิจารณาว่าเป็นการกระทำที่มีเหตุผล Jeremy Bent Ham กล่าวอีกว่า ความนุ่มย์ชาติจะขาดเสียไม่ได้

มีหน้าที่ ดูแลความต้องการของตัวเอง ปัจจุบันคุณลักษณะทั้งหลายได้รับแรงกระตุ้นจากความต้องการของตนเองให้กระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อบรรลุผลประโยชน์ส่วนตนให้มากที่สุด ความต้องการหรือปรารถนานี้ เกิดขึ้นเพื่อแสดงให้ประสาทราบว่าประสบการณ์ที่ตนเองชื่นชอบ และพยาบาลหลักเลี้ยงหรือหลักหนี้ความเจ็บปวดต่าง ๆ (Bowden, 1997 ถอดถึงใน อภิชัย พันธ์เสน. 2549, หน้า 2)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. หลักเกณฑ์การระจับคดีของกรมศุลกากร

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ดังนี้

1. หลักเกณฑ์การระจับคดีของกรมศุลกากร

กรมศุลกากรได้ทำการปรับปรุงหลักเกณฑ์การสั่งคดีและการพิจารณาเปรียบเทียบงด การฟ้องร้องตามพระราชบัญญัติศุลกากรให้เหมาะสม เป็นธรรมและเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติราชการโดยเสมอมา โดยอาศัยอำนาจขอรับด้วยความในมาตรา 3 และ มาตรา 102 แห่ง

พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 โดยอนุบัน្តา การพิจารณาสั่งคดีตามเกณฑ์ การเปรียบเทียบงดการฟ้องร้อง การพิจารณาสั่งคดีตามเกณฑ์การเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องที่ ศุลกากรกำหนดในประมวลระเบียบปฏิบัติให้ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากร ผู้อำนวยการ สำนักงานศุลกากรภาค ข้าราชการระดับ 6-8 นายด่านศุลกากร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 6 สั่งคดีไปก่อนได้ (กรมศุลกากร, 2548) ดังนี้

1.1 ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรกรุงเทพ ผู้อำนวยการ สำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรนำเข้าท่าเรือกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรสั่งออกท่าเรือกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรภาค มีอำนาจ สั่งคดีได้ในวงเงินค่าปรับไม่เกิน 1,000,000.- บาท

1.2 ข้าราชการระดับ 8 หรือนายด่านศุลกากรระดับ 8 มีอำนาจสั่งคดีในวงเงินค่าปรับไม่เกิน 500,000.- บาท

1.3 ข้าราชการระดับ 7 หรือนายด่านศุลกากรตั้งแต่ระดับ 7 ลงมา มีอำนาจสั่งคดีได้ใน วงเงินค่าปรับไม่เกิน 300,000.- บาท

1.4 ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรกรุงเทพ ผู้อำนวยการ สำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรนำเข้าท่าเรือกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรสั่งออกท่าเรือกรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรภาค นายด่าน

สุลกากรระดับ 6-8 หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่างกว่าระดับ 6 มีอำนาจสั่งคดีดังต่อไปนี้

ข้อ 1 สั่งคดีผ่อนผันการปรับ ตามเกณฑ์เปรียบเทียบงค์การฟ้องร้องที่กรรมสุลกากรกำหนดในประมวลฯ ภาค 1 หมวด 6 บทที่ 3

ข้อ 2 ยุติการดำเนินคดี

เกณฑ์การพิจารณาเปรียบเทียบงค์การฟ้องร้องตามพระราชบัญญัติสุลกากร ใน การพิจารณาเปรียบเทียบงค์การฟ้องร้องตามพระราชบัญญัติสุลกากรของพนักงานเจ้าหน้าที่ควรให้ ผู้กระทำความผิด หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้ยึดและแสดงพยานหลักฐานของตน โดยการนำ พยานเอกสาร พยานบุคคล พยานวัตถุ ตลอดจนพยานหลักฐานต่างๆ มาโดยยึดหรือหักล้าง ข้อกล่าวหาของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ โดยการยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ถ้อยคำ เว้นแต่เป็นคดี ที่มีเอกสารหลักฐานแจ้งชัดสามารถวินิจฉัยได้โดยไม่ต้องมีคำชี้แจงในเวลาที่กำหนดไว้หรือเมื่อมี ความจำเป็นรีบด่วน หากปล่อยให้เนินร้ายไปจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อรูปคดี หรือการจัดเก็บภาษี อากร ให้พิจารณาคดีไปได้ไม่ต้องรอคำชี้แจง

คำชี้แจงพอใจตามความในที่นี้ หมายถึงคำชี้แจงของผู้กระทำความผิดที่มีพยานหลักฐาน แสดงว่าผู้กระทำความผิดได้สำแดงรายการไปโดยอาศัยหลักฐานที่มีอยู่ และได้ใช้ความระมัดระวัง เมื่อนอย่างดีเพื่อให้ถูกต้องตามความเป็นจริง เช่น ได้สำแดงรายการในใบขนสินค้าสำหรับของอย่างเดียว กัน ซึ่งได้รับการตรวจปล่อยไปแล้ว เป็นต้น ประกอบกับไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำ โดยมิเจตนาทุจริต หรือมีหลักฐานแสดงว่าได้สำแดงหรือยื่นเอกสาร ซึ่งได้ตรวจสอบโดยละเอียด แล้วเห็นว่าถูกต้อง และเมื่อมีกรณีเป็น ที่สงสัยก็ให้ยกระ โยชน์แห่งความสงสัยให้แก่กรรมสุลกากร คำชี้แจงไม่พอใจ หมายถึงคำชี้แจงที่มีลักษณะไม่ตรงตามที่กล่าวมาข้างต้น

เกณฑ์การเปรียบเทียบงค์การฟ้องร้องตามพระราชบัญญัติสุลกากร มีอาทิเช่น กรณีสำแดงเป็นเหตุ ให้อากรเกินจากที่ต้องชำระ, กรณีสำแดงเป็นเหตุให้อากรขาดไม่เกิน 5,000.- บาท, กรณีที่ของเงิน ประกันอากร ไว้ในอัตราสูงก่อนที่เจ้าหน้าที่จะตรวจพบความผิด, กรณีผู้กระทำความผิดตรวจพบ ความผิดเองแล้วต้องขอแก้ไขให้ถูกต้องโดยแสดงแจ้งชัดเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเจ้าหน้าที่ ก่อนที่ เจ้าหน้าที่ตรวจพบความผิด ทั้งนี้ โดยไม่มีเหตุทุจริตด้วยประการใด ๆ, กรณีเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงิน อากร ทักท้วง, กรณีสำแดงชนิดหรือปริมาณของใช้ในบ้านเรือนและของใช้ส่วนตัว คลาดเคลื่อน จากของที่นำเข้าจริงเพียงเล็กน้อย และเห็นได้ว่ามิได้นำเข้าเพื่อประโยชน์ในทางการค้า, กรณีสำแดง เท็จแต่ไม่มีผลกระทบต่อค่าอากรหรือกรณีที่อากรไม่ขาดแต่รายน้ำดื่มเพิ่มและ/ หรือภาระ สรรพสามิต ภาระเพื่อหมดขาด ไทยขาด ให้พิจารณาตามคำสั่งกรรมสรรพากร และ/ หรือคำสั่งกรรม สรรพสามิต, ให้ผ่อนผันการปรับในความผิดฐานสำแดงเท็จ กรณีมีคำชี้แจงพอใจหรือเมื่อ

ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานพึงเป็นที่ชี้ติดไว้ว่าผู้กระทำมิเจตนาทุจริตหรือการกระทำนั้นไม่ทำให้รัฐต้องเสียหาย, กรณีความผิดฐานสำแดงเท็จเกี่ยวกับการไม่รักษาเอกสาร บันทึกเรื่องราว ทะเบียน สมุดบัญชีหรือตราสารอย่างอื่น ซึ่งกฎหมายคุ้มครองบังคับไว้ หรือเป็นการกระทำให้เจ้าหน้าที่ผิดหลวง ให้ปรับ 1,000.-บาท, การสำแดงเท็จเกี่ยวกับข้อมูลในใบอนุสินค้าอันได้แก่รหัสสกัดสินค้า นูกล่าการนำเข้าและส่งออก ประมาณหรือน้ำหนักตามหน่วยที่จัดเก็บสถิติ รหัสประเภทที่เป็นสากล อัตราแลกเปลี่ยนและเลขประจำตัวผู้เสียภาษีนูกล่าเพิ่มซึ่งไม่มีผลกระทบต่อค่าอาการให้ปรับ 500.- บาท, ความผิดฐานสำแดงเท็จที่มีข้อเท็จจริงและหลักฐานเห็นได้วามูลเหตุแห่งการกระทำผิดเกิดจากผู้กระทำความผิดไม่ใช้ความระมัดระวังให้เพียงพอ ให้ปรับร้อยละ 10 ของอาการที่ขาดไม่น้อยกว่า 1,000.-บาท แต่ไม่เกิน 50,000.-บาท และให้ชำระค่าภาษีอาการที่ขาดให้ครบถ้วนพร้อมเบี้ยปรับภาษีนูกล่าเพิ่มตามส่วน, การแก้ไขเพิ่มเติม ตัดถอน ข้อความแห่งเอกสาร โดยไม่ได้รับอนุญาต การปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ ลายมือชื่อย่อ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นความผิดพิเศษฐานสำแดงเท็จตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง พุทธศักราช 2469 หากการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดฐานปลอมเอกสาร และ/ หรือ ใช้เอกสารปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264 และ/ หรือ มาตรา 268 ซึ่งอัตราโทษในความผิดฐานปลอมเอกสาร และ/ หรือ ใช้เอกสารปลอมสูงกว่าอัตราโทษในความผิดฐานสำแดงเท็จ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำการเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท หรือต่างกรรมต่างวาระ ให้สั่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี, ความผิดฐานสำแดงเท็จเพื่อหลอกเลี่ยงอาการ ให้ปรับสองเท่าของอาการที่ขาด และให้ชำระภาษีอาการที่ขาดให้ครบถ้วน พร้อมเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของภาษีนูกล่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพื่อมหาดไทยที่ขาด (ถ้ามี) การแก้ไข เพิ่มเติม ตัดถอน ข้อความแห่งเอกสาร โดยไม่ได้รับอนุญาต การปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ ลายมือชื่อย่อ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นของพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเหตุให้ค่าภาษีอาการขาด ให้ปรับสี่เท่าของอาการที่ขาด และให้ชำระภาษีอาการที่ขาดให้ครบถ้วน พร้อมเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของภาษีนูกล่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพื่อมหาดไทยที่ขาด (ถ้ามี) ทั้งนี้ ค่าปรับต้องไม่น้อยกว่า 50,000 บาท, ความผิดฐานสำแดงเท็จเพื่อหลอกเลี่ยงอาการในกรณีที่เห็นได้ว่าเป็นการนำของซุกซ่อนมา กับของที่สำแดง เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่ตรวจพบของที่ซุกซ่อนไว้นั้น ให้ปรับสี่เท่าของอาการที่ขาด กับอีกหนึ่งเท่าของภาษีนูกล่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพื่อมหาดไทยที่ขาด (ถ้ามี) และให้ยกของที่ซุกซ่อนมา ให้เป็นของแผ่นดิน, กรณีความผิดฐานสำแดงเท็จเกี่ยวกับการไม่รักษาเอกสาร บันทึกเรื่องราว ทะเบียน สมุดบัญชีหรือตราสารอย่างอื่น ซึ่งกฎหมายคุ้มครองบังคับไว้ หรือเป็นการกระทำให้เจ้าหน้าที่ผิดหลวง ให้ปรับ 1,000 บาท นอกจากนี้ยังบัญญัติการกระทำความผิดในลักษณะการกระทำต่างๆ อีกหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นด้านใบอนุญาต กำหนดโทษปรับ 10,000 บาท เป็นต้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เบคเกอร์ (Becker, 1968 อ้างถึงใน Nuno Garoupa, 2001, pp. 12-15) พบว่า การค้าอาชญากรรมเกิดจากความพึงพอใจอย่างมีเหตุผลสูงสุดในปัจจุบันคือการห่วงความเสี่ยงกับผลประโยชน์ที่ตนได้รับ การวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบันได้ใช้แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์มาช่วยอธิบายอย่างแพร่หลาย (Garoupa, 1997; Polinsky & Shavell, 2001 อ้างถึงใน Nuno Garoupa, 2001, pp. 17-20) จนอาจตั้งเป็นสมมติฐานได้ว่าอาชญากรรมเกิดขึ้นจากอัตราความเสี่ยงต่อผลประโยชน์ที่ตนได้รับ อาจกล่าวได้ว่าแม้มีการลงโทษจำคุกแก่เหล่าอาชญากรทางเศรษฐกิจแต่ก็ได้ทำให้อาชญากรรมทางเศรษฐกิจลดลงไปได้เป็นเหตุให้รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจเหล่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาการจัดเก็บภาษีอากรของรัฐในปัจจุบัน ที่ต้องเสียเงินประมาณจำนวนมากที่จะนำมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามการลักดอบหนีภาษีอากรนำเข้า อาทิเช่น การที่รัฐต้องจ่ายเงินจำนวนมากในการซื้ออุปกรณ์หันกลับต่างๆ เช่น เครื่อง X-Ray, Rfid เป็นต้น

Sandra Rousseau and Carole Billiet (2004) กล่าวถึงการกำหนดโทษปรับที่เหมาะสม ในชั้นพิจารณาคดีที่ศาลโดยใช้กฎภูมิเคนในการวิเคราะห์พบว่าระดับค่าปรับที่เหมาะสมสมควรอยู่กับความเสียหายที่เกิด ต้นทุนทางสังคมและความน่าจะเป็นที่จะทำให้สำนึกผิดหรือมีความเสียใจต่อการถูกลงโทษ นอกจากนี้ Sandra Rousseau and Ronald Rousseau (1999) ทำการศึกษาที่จะหาระดับค่าปรับที่เหมาะสมสำหรับผู้ใช้บริการในห้องสมุด การปรับเป็นกระบวนการที่ดีเพื่อป้องกันผู้ที่กระทำความผิดในการขึ้นหนังสือหรือการไม่ส่งคืนตามกำหนด โดยใช้แบบจำลองของโพลินสกีและชาเวล (Polinsky & Shavell, 1998, pp. 15-20) และพบว่าการเปลี่ยนเทียบปรับจะชี้แจงอยู่กับต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการยืมอันได้แก่ต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร ซึ่งต้นทุนคงที่จะไม่ชี้แจงอยู่กับจำนวนผู้ที่มาคืนหนังสือล่าช้า ต้นทุนคงที่ได้แก่ต้นทุนการติดตั้งระบบการป้องกันหรือเงินเดือนพนักงาน ล้วนต้นทุนผันแปรจะแปรผันไปตามผู้ฝ่าฝืนกฎ ต้นทุนประเภทนี้ได้แก่ไปเตือนค่าโทรศัพท์ติดตามและผู้วิจัยยังพบว่าค่าปรับที่เหมาะสมสมควรอยู่กับระดับความผิดที่กระทำ

วรรณ์ ศิริสัจจวัฒน์ (2540) ศึกษาไทยปรับ ศึกษารณีวันปรับ พบร่วมกับการลงโทษปรับ เป็นโทษที่บังคับต่อฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำผิด ซึ่งมีวัตถุประสงค์คงไทยตามทฤษฎีป้องปรามหรือยับยั้งข่มขู่ ที่มีหลักการลงโทษ ไม่ใช่เพื่อการแก้แค้นการกระทำความผิด หากแต่เป็นการกำหนดค่าปรับอย่างสมเหตุสมผลอันมีผลเพียงพอต่อความสำนึกรักในการกระทำความผิดหรือข่มขู่ให้กระทำผิดซ้ำอีก ดังนั้นไทยปรับจึงควรกำหนดอย่างเหมาะสมกับฐานะทางการเงินของผู้ต้องโทษ เพื่อประสิทธิภาพจากการบังคับใช้

โสรัจ สังขวรรณ (2535) ศึกษาถึงผลกระทบต่อแนวคำพิพากษาศาลฎีกานในการรับทรัพย์ตามมาตรา 27 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง พ.ศ. 2469 พบว่าการที่ศาลฎีกานำมาใช้แก่ความผิดตามมาตรา 27 ทวิ นั้นทำให้เกิดปัญหาในการจับกุม นักจากนี้ยังพบว่าหากต้องการให้กฎหมายคุ้มครองมีการบังคับใช้ที่ถูกต้อง ตามวัตถุประสงค์และเจตนาของรัฐที่แท้จริง ซึ่งได้แก่การปราบปรามการหลักเลี่ยงภาษีคุ้มครองที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ควรปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองมาตรา 27 ทวิ ในมื้อทั้งไทย ที่ชัดเจนและชี้ให้สังคมส่วนรวมเห็นว่ามีการบังคับใช้ ต้องยึดถือปรัชญาคุ้มครองภาษีอากร ซึ่งเป็นกฎหมายห้ามด้านเศรษฐกิจอีกด้วย

การศึกษาแนวทางของการกำหนดไทยค่าปรับนั้นสืบเนื่องมาจากผลการลงโทษที่มีขึ้นตอนที่ยุ่งยากและมีวิธีซับซ้อนที่สร้างปัญหาทั้งผู้บุคคลและผู้กล่อง ไทยทำให้เกิดความล่าช้า และเกิดการโต้แย้งระหว่างกันเสมอมาหรือมิอิทธิพลอื่น ๆ เข้ามายกเว้นเพื่อบรรเทาไทย ทำให้ผู้ที่กระทำความผิดหรือผู้หลักเลี่ยงภาษีอากรไม่กลัวในบทลงโทษดังกล่าวและมีพฤติกรรมหลักเลี่ยงค่าภาษีอากร ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะทำการศึกษากำหนดแนวทางในการกำหนดไทยขึ้นมาใหม่ ด้วยการอาศัยทฤษฎีเกณฑ์ซึ่งจะเป็นที่ยอมรับในสาขาต่าง ๆ ของวงการในต่างประเทศ เพราะเหตุว่าเป็นการศึกษาพฤติกรรมของสองฝ่ายซึ่งประกอบด้วยฝ่ายผู้นำเข้าและอาศัยช่องว่างของกฎหมายและข้อจำกัดต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ด้านการผลิตสินค้า การเอาเปรียบเชิงต้นทุนการสั่งซื้อสินค้าของผู้นำเข้า ประกอบกับไทยค่าปรับของกฎหมายในกรณีของการหลักเลี่ยงอากรนั้น ผู้นำเข้ามิได้เกรงกลัวเพราะด้วยการอาศัยเทคโนโลยีของตนหรืออิทธิพลอื่น ๆ ล้วนเจ้าหน้าที่ผู้ที่ทำหน้าที่ในการกำหนดค่าปรับในการหลักเลี่ยงยังมีความล่าช้าในการกำหนดไทยค่าปรับให้ทันต่อภาวะของสังคมในปัจจุบันซึ่งอยู่ในเชิงเสียเปรียบผู้นำเข้าดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษานั้นว่าการใช้กฎหมายที่เน้นในเรื่องพฤติกรรมของบุคคลสองฝ่ายที่กระทำการซึ่งความได้เปรียบระหว่างกันและกัน โดยที่ทั้งสองฝ่ายต่างก้ม្លែងแสวงหาผลประโยชน์สำหรับตนนี้สามารถนำมาใช้ชินายพฤติกรรมการหลักเลี่ยงภาษีอากรได้ กล่าวคือสำหรับฝ่ายผู้นำเข้าถ้ามีโอกาสที่จะหลักเลี่ยงภาษีอากรก็จะได้รับผลประโยชน์คือไม่ชำระภาษีอากรอันพึงด้อยซึ่งทำให้ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งคือกรมคุ้มครองค้ม្លែងเน้นที่จะรักษาผลประโยชน์ประเทศชาติคือการเก็บภาษีอากรให้ครบถ้วนและมุ่งเน้นการกำหนดไทยเพื่อให้ผู้ที่จะทำการหลักเลี่ยงภาษีมีความยับยั้งชั่งใจก่อนที่จะทำการหลักเลี่ยงภาษีอากร พฤติกรรมดังกล่าวจึงสอดคล้องและเหมาะสมที่จะนำอาชญาณีเกณฑ์มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการกำหนดไทยที่เหมาะสม และมุ่งเน้นแนวทางการกำหนดไทยขึ้นมาเพื่อให้ผู้นำเข้าจะลดการหลักเลี่ยงภาษีอากรหรือไม่กระทำการหลักเลี่ยงภาษีอากรและเป็นแนวทางกำหนดอัตราไทยค่าปรับตามข้อบังคับของกฎหมายที่เหมาะสมต่อไป